

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Рев 4108/2022
19.05.2022. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: др Драгише Б. Слијепчевића, председника већа, др Илије Зиндовића, Татјане Матковић Стефановић, Бранка Станића и Татјане Миљуш, чланова већа, у правној ствари тужиоца АА из ..., кога заступа пуномоћник Бутолен Франц Бранко, адвокат из ..., против тужене Републике Србије – Министарство за рад, запошљавање, борачка и социјална питања, коју заступа Државно правобранилаштво Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужене изјављеној против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5545/21 од 22.12.2021. године, у седници већа одржаној дана 19.05.2022. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужене.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужене, изјављена против пресуде Апелационог суда у Београду Гж 5545/21 од 22.12.2021. године.

Образложење

Пресудом Првог основног суда у Београду П 22615/18 од 22.01.2021. године, дозвољено је објективно преиначење тужбе и одбијен је предлог тужене за прекид поступка, као и за одређивање застоја поступка. Делимично је усвојен тужбени захтев тужиоца па је обавезана тужена да тужиоцу на име мање исплаћених инвалиднина за период од 01.12.2015. године закључно са 31.05.2020. године исплати појединачно одређене месечне износе са законском затезном каматом. Одбијен је захтев тужиоца за исплату законске затезне камате на сваки од досуђених месечних износа као у ставу трећем изреке, почев од 25. у текућем месецу за претходни месец па до наведених датума доспелости. Одбијен је тужбени захтев тужиоца да се обавезе тужена да тужиоцу на име мање исплаћених инвалиднина за период од 01.03.1999. године закључно са 01.12.2015. године, исплати тражене износе са законском затезном каматом. Тужена је обавезана да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка.

Пресудом Апелационог суда у Београду Гж 5545/21 од 22.12.2021. године одбијене су жалбе тужиоца и тужене и потврђена првостепена пресуда Првог основног суда у Београду, исправљена решењима истог суда П 22615/18 од 02.07.2021. године и П 22615/18 од 01.11.2021. године у ставу другом, трећем и петом изреке. Преиначено је решење о трошковима поступка тако што је обавезана тужена да тужиоцу накнади трошкове парничног поступка у износу од 82.875,00 динара са законском затезном

каматом од извршности до исплате. Одбијени су захтеви тужиоца и тужене за накнаду трошкова другостепеног поступка.

Против правноснажне другостепене пресуде тужена је благовремено изјавила ревизију, по основу одредбе члана 404. ЗПП, због погрешне примене материјалног права, ради новог тумачења права и уједначавања судске праксе.

Одредбом члана 404. Закона о парничном поступку прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако Врховни касациони суд оцени да је потребно ради разматрања правних питања од општег интереса или правних питања у интересу равноправности грађана, односно ради уједначавања судске праксе или новог тумачења права (посебна ревизија). О дозвољености и основаности ревизије, сходно ставу 2. исте одредбе, одлучује Врховни касациони суд у већу од пет судија.

Ценећи испуњеност услова за одлучивање о ревизији тужене као изузетно дозвољеној, Врховни касациони суд је утврдио да нису испуњени услови из члана 404. ЗПП да би се о ревизији тужене одлучивало као изузетно дозвољеној.

Према разлозима другостепене пресуде, тужиоцу су досуђене неисплаћене инвалиднине за период у ком његово потраживање није застарело, уз образложење да је орган тужене без конкретног разлога обуставио исплату личне инвалиднине тужиоцу. Тужена одговора за штету коју је тужилац претрпео услед незаконитог рада њеног органа. Истакнути приговор застарелости потраживања тужиоца по основу личних инвалиднина цењен је применом одредбе члана 82. став 3. Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца, у вези одредбе члана 361. и 376. ЗОО. Закључак нижестепених судова о одговорности тужене за штету заснован је на одредби члана 172. ЗОО, којом је прописано да правно лице одговара за штету коју његов орган проузрокује трећем лицу у вршењу или у вези са вршењем својих функција.

Имајући у виду разлоге на којима је заснована побијана другостепена пресуда, Врховни касациони суд је становишта да не постоји потреба за новим тумачењем права о наведеном правном питању. Право на инвалиднину је стечено право. У одсуству решења којим се решење о признавању права на личну инвалиднину ставља ван снаге и замењује новим решењем, титулар тог примања има право на исплату отпремнине у складу са одредбама Закона о основним правима бораца, војних инвалида и породица палих бораца. Изнето правно становиште другостепеног суда у складу је са схватањем Врховног касационог суда о наведеном правном питању. Стога не постоји потреба за уједначавањем судске праксе, нити за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд одлучио је као у ставу првом изреке, применом одредбе члана 404. став 2. ЗПП.

Испитујући дозвољеност изјављене ревизије тужене у смислу одредбе члана 410. став 2. ЗПП, Врховни касациони суд је утврдио да је ревизија тужене недозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. ЗПП прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази

динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу НБС на дан подношења тужбе.

Вредност предмета спора побијаног дела пресуде износи 2.461.985,93 динара, односно 21.021,05 евра. Како је побијани део правноснажне пресуде испод цензуса за одлучивање о ревизији тужене, следи да је изјављена ревизија недозвољена.

У складу са изнетим Врховни касациони суд одлучио је као у ставу другом изреке, применом одредбе члана 413. ЗПП.

**Председник већа – судија
др Драгиша Б. Слијепчевић, с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић